

Sedat Karaman

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

13.7.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk

Bir anlamsız duygudur; sarar içini,
Anlam veremezsin, düşünemezsin.
Hayaller sarar dört bir çevreni,
Düşmüşündür aşk denen illete;
Ne yapsan da, artık kurtaramazsın kendini.

Ne kağıt anlar halinden, ne de kalem.
Her şey yitirmiştir, anlamını,
Sen yeni anlam peşinde gidersin.
Gitmek yetmez, gönül bekler karşılığını.

Sedat Karaman

Aşk Yalan

Aşk, dağları deldiren. Aşk, kimseye söyleyemediğini çöle söyleten. Aşk, bir gece yarısı annenin gözünden dökülen. Aşk, Züleyha'da Yusuf, Nebi'de Ebubekir, Mevlana'da Şems.

Aşk, her şeyi unutturan. Bir bakışa takılıp, gözyaşında boğulan. İlk defa eline kâğıt kalem aldırın. Aşk beyni durduran, mantığı yıkan, gözlerde başlayıp kalbe akan.

Aşk, pervanenin mumun etrafında dönmesi. Daraltıp çemberi, kendini yakması. Aşk, yanmak. Aşk, yakmak. Aşk, yakan ateşi ışık saymak.

Aşk, aydınlatan. Aşk bir pervaneye ışık yakan. Aşk, mumun kendi ateşiyle erimesi, kendi ateşiyle yanarak sönmesi. Aşk, sönmek. Aşk, söndürmek için gözyaşı dökmek.

Aşk, dört mevsim; kasımda yağmur, ocakta kar, martta rüzgâr, temmuzda sıcak. Aşk, güneş; baktığında gözlerini yaşartan. Yanındayken uzakta kalan, bir adımı özlem yapan. Aşk, bin dağın ardından elini tutan.

Aşk, talan. Aşk, yangın yeri. Aşk, kovalayan, aşk kaçan. Nereye kaçtığını bilmeden, bir düzlükte saklanan. Her yokuşu düzlük sayan. Aşk, her yokuşta yârin elinden tutan.

Aşk, duruş. Aşk, susuş. Aşk, utanç duyuş. Aşk utanılacak en güzel duygu, en şiddetli tutku. Tutku içinde yokluğu. Aşk, yokluğunda gözlerde bulunan vuku.

Aşk, özlem. Aşk, âlimin bilgisi, öksüzün annesi. Aşk, Yusuf'un babası. Aşk, kör kuyuda beklemek. Aşk, kimsenin beklemediğinde, çıkagelmek. Aşk, Yakub'un oğlu.

Aşk, tek hece, tek kelime. Aşk, üç harf. Aşk, yârin beden tadı. Aşk, ihanetin diğer adı. Aşk, yüzyıllar öncesinde kaldı. Aşk, artık yalan.

Sedat Karaman

Bazen Vazgeçmek Gerekıyor

Ne kadar severse sevsin insan, en çok sevdiği son sevdiğidir.
Hep sonlara takılır kalır insan, en büyük dert son derttir.
Ama hiçbir şey, ne başlangıç olur, ne de son...
Ölüm bile son değilmiş, başka hayata geçişmiş.
Zamanla anı olarak kalıyor, son sandığı şeyleri.
Yeni sonlara yelken açarken bir şeyi unutuyor.
Gönül istemesede, bazen vazgeçmek gerekıyor.

Sedat Karaman

Bir Hal Var Bugün

Ne oluyor bana bugün,
Her yer karanlık, hiç olmadığı kadar.
Güneş hiç doğmadı bugün,
Kiyamet mi var.

Rüzgâr daha sert esiyor,
İçimde bir acı, bir keder.
Gözlerim kapanıyor, açılmıyor,
Azraille randevumuz mu var.

Sedat Karaman

Bir Şeyler Yap Bugün

Bugün bir şeyler yap, oturma öyle yerinde. Hiç yapamadığın bir iyiliği yap bugün. Anneni ara, O'na " seni seviyorum " de bugün. Bir şiir yaz annene, göster O'na sevgini. Ama karşılık bekleme bugün.

Hiç yapamıyorsan erken kalk bugün. Kahvaltı hazırla arkadaşlarına, bir bak ne kadar vakit ayırabiliyorsun Onlara. Çok sevdikleri bir şeyi yap, mutlu et onları bugün. Bugün hissettir onlara sevgini.

Çık dışarıya, tanımadığın birine selam ver. Bir teyzenin elinin öp, halini hatırla sor. Bugün bir caminin avlusunda otur, dertlerini dinle yorgun bedenlerin. Bir umut ver bugün, hiç tanımadığın birine.

Vapurların ilk seferlerine bin, görevlilere selam vermeyi unutma. Bugün selam ver martılara, dinle onları. Denizi seyret, temiz havasını çek içine. Farklı olsun, hiç gitmediğin bir yere git bugün. Çıkarsız davran bugün.

Bir balık tut bugün ve denize bırak onu. Herkesi özgür bırak, seyret insanları bugün. Anlamaya çalışma hayatı ama anlamsız da bırakma. Bırak, yorgun düşün bedenin, bugün bedenine mağlup düşme.

Bak sokakta oynayan çocuklara, başlarını okşa. Bir amcaya yardım et, taşı yükünü. İnsanlığın ölmediğini göster ona. Bugün ölmesin insanlık, bir umut yeşert bugün.

Bir nefes al bugün, ama öyle hemen bırakma. Biraz dolaşsın bedeninde. Bugün bak gökyüzüne, ne kadar da mavi değil mi? Bir isim ver maviye bugün. Bugünden sonra o olsun mavinin ismi.

Bugün bir kitap oku, neden hep mutsuz kahramanlar. Neden hep mutsuzluğu işler yazarlar. Bugün yazar ol, bir yazı yaz bugün, yaz aklından tüm geçenleri, ama sen mutsuzluğu işleme bugün.

Uyuma bugün, tüm gece ayakta kal, sakın uyuma: Ayı seyret, yıldızlara bak, hangisi senin yıldızın. Bulamadın mı, bir yıldız belirle kendine. Anlat ona içindeki tüm umutları. Bir dua et bugün, bencil olma, herkes için bir şey iste. Bugün yeni bir şey iste.

Bir düşün bugün, sen neler yapıyorsun. Ne bıraktın geride, insanlar seni nasıl tanıyor, sen nasıl tanıyorsun insanları. Kim bu insanlar, senin için ne anlam taşıyorlar. Bugün nerede o insanlar. Bugün sev insanları.

Bugün dokun yüreğine, okşa her yerini. Güzelliğini de, çirkinliğini de okşa. Bir bak, senin mi, o yüreğin. Ne kadar masum, ne kadar temiz, ne kaçır açık yüreğin. Taşlaşmaya mı başlamış, sakın izin verme. Bir bak ne kadar boş yer var içinde ve bugün aç yüreğini herkese.

Sedat Karaman

Bitse Bu Karanlık

Bir fırtına çıksa;
Bendeki tüm hatırlarını götürse,
Uzaklara çok uzaklara bıraksa seni.
Bir fırtına ki, senin içine de düşse.

Bir yağmur yağsa;
Bende kalan tüm izlerini silse,
Bir beyaz kağıt gibi temiz kalsam,
Bir yağmur ki yaş olarak gözlerine düşse.

Bir kar yağsa;
Bende kalan umutların üstünü örtse,
Her yer beyaz, karalar mazi de kalsa.
Bir kar ki ellerini değil yüreğini üşütse.

Bir güneş çıksa;
Bitse bu karanlık gece, bir gün doğsa,
Yeniden hayata tutunsam, umutlarım olsa.
Bir güneş ki, üşümüş olan içimi ısıtsa.
Bir güneş ki, hep içimde var olsa.

Sedat Karaman

Çaresizlik

Bir gün kapanırsa gözlerin çaresizce...
Ellerin değil de üşüyen yüreğinse...
Bir martı uçmuyorsa artık denizde...
Hemen aç gözlerini bak tavana.
Unut de kendine unut,..
Çünkü, bugün benim olduğum gibi,
Çaresizsindir sende...

Sedat Karaman

Dert

Bir dert kapladı içimi.
Neye, kime üzülsem bilmem ki.
Ulan bu nasıl bir hayat biçimi,
Neye, kime üzülsem bilmem ki.

Kimisi aşık, bekler bir umut,
Kimisi hasta, hadi kalkta uyut,
Kimisi de berduş, der boşver unut,
Neye, kime üzülsem bilmem ki.

Kimisi parasız, aç, susuz.
Kimisi de dertsiz, kedersiz.
Kapısı çalanır, söyler evde yokuz.
Neye, kime üzülsem bilmem ki.

Bir adam bankta uyumuş.
Bir dilenci para diye tutturmuş.
Kimisi de kanat takıp uçmuş
Neye, kime üzülsem bilmem ki.

Bir kız hayallere dalmış,
Kolunda bilezik, başında taç.
Bir medeniyete kraliçe olmuş..
Neye, kime üzülsem bilmem ki.

Bir çocuk sokakta oturmuş ağlar.
Bir dert ki yüreğimi kaplar.
Anası ölmüş, bu acı içimi dağlar.
Üzülsem çare eder mi, bilmem ki.

Sedat Karaman

Doldurulamayan Aşk

Ben senden öte bir sen sevmişim,
Bırak karşılıksız kalsın sevgim,
Üç kuruşa satılırken bedenim,
Eğer istenirse taşıdığın özelliğin,
Bir pazarlık aracı olur şiirlerim.

Sedat Karaman

Eskisi Gibi Olsa

O uzakta demeseler bana,
Bir köşeden, karşıma çıksa,
Sadece bakıp gülümsese,
İşte o zaman anlardım.
Hala O'nu yitirmediğimi.

Baksa gözlerimin içine
Ve nasılsın dese bana.
Ben yine gülümseyip,
Düşünmedim daha desem.

Eskisi gibi isyan etse bana,
Yine hiç sesin çıkmıyor dese,
Ve ben O'na bakıp,
Yine susup, konuşmasam.

Baksa gözlerimin içine,
Ben yine gözlerimi kaçırısam,
Kadınlığı dikilse karşıma,
Seni seviyorum, diyemesem.

Sedat Karaman

Gel

Gel sevdiğim, ilk rüzgarla gel.
Gel sevdiğim, rüzgarla kon pencereme.
Alayım seni içeriye, sarılayım sana.
Gel sevdiğim, canım ol gel.

Rüzgarı da bekleme, hemen gel.
Özlem var sevdiğim, hadi çık gel.
Hasret değil ki senin adın.
Hasretlik etme, lütuf ol da gel.

Şimdi nerdesin, hangi eldesin.
Bizi el eyleme ne olursun, gel.
İçtiğim su, aldığım nefes ol gel.
İki bedende tek can olalım, gel

Sedat Karaman

Gelirsem Aklına

Rihtımda yürürsün,
Bir martı takılır gözüne.
Ben gelirim aklına;
Ufak bir tebessümle,
El sella o martıya.
İçine akıtma gözyaşlarını,
iki damla yaşla yap bu sade töreni,
Ve uğurla onu.

Sedat Karaman

Git

Git, daha da sevdirmeden kendini.
Yalnızlığımı bırak beni.
Kimse bölmesin, kimsesizliğimi.
Sonbaharla göçen kuşlar gibi git.

Gidebildiğin kadar git uzaklara.
Sakın bakma ardına.
Bırak erisin bu dağ burada.
Sen gidebildiğin kadar git.

Bir tereddüt kalmasın içinde,
Sızı düşmesin yüreğine.
Bırak ardında kalanları.
Sen gidebildiğin kadar git.

Nasıl olsa bulunur bir sahip,
Belki yol açarsın gidip.
Yeni aşklara yelken olursun.
Sen gidebildiğin kadar git.

Elbet geceleri özlerim seni.
Hasret koyarım, en güzel adını.
Ama yine de boşver,
Sen gidebildiğin kadar git.

Sedat Karaman

Gözlerin

Bugün yine seni gördüm.
Yine sen ne kadar da güzeldin.
Ve yine sen oralı bile olmadın.
Bugün yine kar yağdı yüreğime.
Üşüyorum, yine üşüyorum.
Gözlerin değmedi ki gözlerime, ısınayım.
Ne kadar güzeldi gözlerin,
Ölümü bile sevdirdirdi.

Sedat Karaman

İstanbul ve Sen

İstanbul ve sen, ne kadar da güzelsiniz.
Senin gözlerin, İstanbul'un ışıltısı,
Senin bakışların, İstanbul'un tılsımı,
Siz ikiniz, uğruna ölünecek kadar özelsiniz.

Sedat Karaman

Karşılıksız Kalır Sevdalarım

Yorgunum, anlatılamaz benim yorgunluğum.
Martının uçmaktan yorulması gibi bir şey.
O bir kıyı bulur konar da, ben ararım.
Ama bu, çölde su aramak gibi bir şey.

Dargınım, affedilemez benim dargınlığım.
Denizde nasıl yürürse kağıttan gemiler.
İşte öyledir, zamanla erir gider.
Kimse demir atamaz bana, batar gider.

Yalnızım, dayanılmaz benim yalnızlığım.
Nasıl havada yalnız uçarsa kartallar.
Yalnız uçar, yalnız avlanırım.
Kimse dolduramaz, bitmez bu yalnızlığım.

Şevdalyım, çekilemez benim sevdalarım.
Öyle sıkı tutarım ki, insan boğulur gider.
Ateşten gömlek giydiririm, tenini yakar gider.
Karşılık verilemez, karşılıksız kalır sevdalarım.

Sedat Karaman

Kendini Korum - 2

Kendini koru;
Gidiş değil, kaçıştır bu.
şana güzel bir hatıra bırakıyorum,
İyi hatıraları da alıp, ben gidiyorum.

Sen tüm yaşanmışlıkların en güzeli,
Sen beynimin diğer yarısı,
Sen mantığımın bitti yer,
Sen hayatın tek anlamı,
Sen yařanabileceklerin en güzeli,
Bitmesek olmaz mıydı?

Sedat Karaman

Kendini Koru

Kendini koru:
Çünkü artık ben gidiyorum...
Bir gece vaktiydi patladığım...
Bir cam kırığı gibi, etrafa dağıldığım...
Bitti oyun;
Aşk sahnesini kapatıyorum...
Kendini koru:
Seni bir figüran sayıyorum...

Sedat Karaman

Kendini Koru 3

Gidiyorum, açıp tüm yollarını,
Bensizliđine gidiyorum.
Gneşleri sana bırakıp,
Yađmuru alarak gidiyorum.
Gidiyorum, isyan etmeden,
Sormadan hiç bir soru.
Ve ben gidiyorum,
Sen kendini koru...

Sedat Karaman

Onca

Birgün evimi polisler basacak...
Üç kadın cesedi bulacaklar...
Hepsi de farklı kalemlerle öldürülmüş...
Bakacaklar, onlar kalbime gömülmüş...
Üzerlerine de beyaz kağıtlar serilmiş.
İşte o gün şahitlik yapacak, yazılar..

Diyecekler, 'en son Onca'yı vurdu...
Bu olayda birçokta kalem bulundu...
Vurdukça, Onca kalbine kuruldu...
Hakim bey! Olan yine kendisine oldu.'...

Sedat Karaman

Sen

Kalemi almaya görüyüm elime,
İlham olur, gelirsin düşlerime.
Yazdıkça yazarım seni,
Kalem yetişemez hislerime.
Resim olur, sen şiir olursun.

Pencereyi açmaya görüyüm,
Hemen koşar gelirsin evime.
Sonuna kadar açarım, dokunursun tenime.
Hava olur, sen nefes olursun.

Güneş batmaya görsün,
Sen gelirsin düşlerime:
Salarım bedenden bu ruhu,
Seni işlerim içime:
İlmek ilmek olur, sen vazgeçilmez olursun.

Sigara yakmaya görüyüm,
Çekerim seni, duman duman içime:
Bırakmam seni, dolarsın ciğerlerime:
Sebebim olur, sen ölümüm olursun.

Sedat Karaman

Sen Beni Sevmedin Ya

Sen beni sevmedin ya,
Ben en çok seni sevdim.
Çiçeklere verdim ismini,
Bir farkınız yoktu,
Hepiniz solup gitti.

Sen beni sevmedin ya,
Sahipsiz, anlamsız kaldı,
Kitaplar ve şiirler.
Şairler ölüp gitti.

Sedat Karaman

Sen Gülünce

Sen gülünce;
Bir martı konar pencereme...
Bana aşk şarkılarını söyler....
Şüretin gelir düşlerime...
İçimde deli bir rüzgar eser...

Sen gülünce;
Masallar bulur kaybolan kahramanı...
Mutluluktan akar gözden damlalar...
Bir çocuğun annesine armağanı...
İçten atılmış doyumsuz kahkahalar...

Sen gülünce;
İstanbul'dan bir yolcu çıkar...
Gider kimsesizler dergahına...
Beklendik umut narasını atar...
Kulak verir yalnızların ahına...

Sen gülünce;
Çocuklar uyanır, düşlerini yitirmeden...
Gerçek olur, en ümitsiz hayaller...
Aydınlanır geceler, hiç sönmeden...
Sebepsiz açar pembe karafiller...

Sedat Karaman

Sen Yoksun

Vapurlar yanaşıyor rıhtıma...
Bir martı uçuyor sessizce...
Bir yabancı oturuyor yanıma..
Gözlerim seni arıyor...

Sedat Karaman

Ŗimdi Nerdesin

Sevdiğim Ŗimdi nerdesin.
Bak rüzgar var İstanbul'da.
Yağmur da yađıyor.
Dikkat et; ellerini üŖütmeyesin.

Sakin beni sorma.
'Olmaz', dediđin gündeyim.
Hani gözün gözüme deđmiŖti ya,
İŖte ben hep o yerdeyim.

Sevdiğim Ŗimdi nerdesin.
Her nefeste özlüyorum seni.
Kokun da var havada.
Sanki yakında bir yerdesin.
Söyle, yoksa gelmekte misin?

Sedat Karaman

Ŗükür Demeliyim

Karanlıkta oturuyorum yine, yalnız.
Bitmesi gereken yazılar,
Okunması gereken kitaplar,
Çalışılması gereken notlar,
Yaşanması gereken bir yaşam var.
Yeni bir yaşam tarzı arıyorum.
Ama aşılması gereken dağlar var.
Aşmakla bitmiyor ki dağlar.
Pek yaptığım bir şey yok,
Ama bunu yapmayan da var.
Ŗükür demeliyim.

Sedat Karaman

Yenilirsin

Yenilirsin;
Ya zamana ya kendine ya da başka bir şeye.
Ya savaşır yenilirsin, ya da savaşmadan.
Ama yenilirsin.
Savaşırın; adam gibi yenilirsin,
Savaşmazsın; kahbe gibi yenilirsin.
Ama yenilirsin.
Dönüp bakınca geriye;
Ya adam derler ya kahbe.
Ama derler.

Sedat Karaman